

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Jirglové a soudců Mgr. Vladislavy Poradové a JUDr. Petra Erby ve věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Ing. Martinou Tenglerovou
sídlem Klášterecká 818, 432 01 Kadaň

proti

žalovanému: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Květou Glaserovou
sídlem Velehradská 88/1, 130 00 Praha

o nahrazení souhlasu s vydáním předmětu úschovy, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 22. ledna 2021, č. j. 46 C 141/2020-98,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 15 637 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Květy Glaserové, advokátky v Praze 3.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uložil okresní soud žalobci povinnost, aby souhlasil s vydáním předmětu úschovy žalovanému – vozidla MTX 1 – 02, kategorie formule Easter, č. rámu [redacted] výrok ad I., zamítl vzájemnou žalobu žalobce na nahrazení souhlasu s vydáním předmětu úschovy žalobci – výrok ad II., uložil žalobci, aby zaplatil žalovanému náklady řízení 52 735 Kč – výrok ad III. a uložil žalobci, aby zaplatil České republice na účet okresního soudu náklady řízení 4 549,43 Kč – výrok ad IV. s odůvodněním, že předmětný automobil byl Policií ČR zajištěn dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.

5. 3. 2020 u žalobce, z důvodu nejasnosti ve vlastnických vztazích byl složen do úschovy soudu, žalobce a žalovaný požádali o vydání věci z úschovy, ani jeden z účastníků nesouhlasil s tím, aby automobil byl vydán druhému účastníkovi, Okresní soud v Mostě usnesením ze dne 25. 6. 2020, č. j. ██████ nevydal předmět úschovy žádnému z příjemců a odkázal účastníky na řízení o nahrazení souhlasu s vydáním předmětu úschovy, oba účastníci takovéto žaloby podali a okresní soud spojil obě řízení. Okresní soud dospěl k závěru, že žalovaný prokázal, že je vlastníkem předmětného automobilu, automobil nabyl na základě darovací smlouvy uzavřené 5. 3. 1990 mezi ním a Základní organizací Zvázarmu v Novém Meste nad Váhom, vozidlo bylo odcizeno neznámým pachatelem z pozemku žalovaného, od roku 2003 je evidováno v databázi odcizených vozidel a je vedeno trestní stíhání proti neznámému pachateli Policií Slovenské republiky, jedná se o speciální vozidlo, a jako držitel je uveden žalovaný, okresní soud dospěl k závěru, že žalobce nenabyl vlastnické právo k automobilu v důsledku vydržení, vozidlo držel v dobré víře, že mu náleží po dobu kratší než tři roky a pokud jde o předchůdce žalobce svědka ██████, který vozidlo prodal žalobci, tento svědek nebyl v dobré víře, že mu věc náleží, vozidlo koupil od ██████ který prodej inzeroval na slovenských internetových stránkách Bazar, ██████ kupoval vozidlo od ██████, o kterém nic nevěděl, vozidlo kupoval u Bratislavy u garáže či servisu, vozidlo si prohlédl a převzal ho, nic si nezjišťoval, nepátral po historii vozu, neověřil si, zda je vozidlo vedeno jako odcizené, nezachoval pečlivost a náležitou opatrnost, kterou bylo lze s přihlédnutím k okolnostem uvedeného případu požadovat.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání, navrhoval, aby krajský soud zrušil rozsudek okresního soudu a vrátil mu věc k dalšímu řízení nebo aby změnil rozsudek tak, že vyhověl žalobě žalobce, vytýkal okresnímu soudu, že zamítl návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem týkající se ověření totožnosti a pravosti předmětu úschovy, žalovaný neprokázal nabytí vlastnického práva k vozidlu, když doložil pouze kopie jednotlivých listin, zejména kopii darovací smlouvy ze dne 5. 3. 1990, jejíž pravost žalobce zpochybňoval, má za to, že smlouva byla antidarovaná a falzifikována a byla vyhotovena později než v roce 1990, účelem darování mělo být pokračování v závodnické kariéře, přičemž kategorie těchto vozidel byla ukončena v roce 1988, smlouva měla být uzavřena v době, kdy žalovanému bylo 15 let, žalobce zpochybnil pravost soukromé listiny a žalovaný neunesl důkazní břemeno pravosti, kopie osvědčení závodního stroje a kopie protokolu o přezkoušení vozidla neprokazují vlastnictví, tyto listiny byly dříve v držení přímého příbuzného žalovaného a žalovaný nepředložil originály, svědek ██████ nabyl předmětné vozidlo v dobré víře, jedná se o historické vozidlo, které není evidováno v žádném veřejném rejstříku, svědek neměl možnosti jak zjistit vlastnické právo k předmětu úschovy, spoléhal se na vlastní úsudek a zkušenosti s koupí podobných vozidel, koupil několik takových vozidel, přičemž po něm nelze požadovat, aby si pamatoval veškeré kompletní informace a detaily o koupi každého vozidla, tvrzení žalovaného, že ode dne údajného odcizení vozidla po něm pátral a našel vozidlo ve zveřejněné inzerci až po 17 letech od odcizení, žalobce vozidlo kompletně zrenovoval a zhodnotil, v prodeji historických vozidel nemusí být předávány žádné dokumenty osvědčující vlastnické právo, svědek ██████ po koupi vozidla kontaktoval odborníka ██████, který mu sdělil veškeré dostupné informace o vozidle, z ničeho nevyplývalo, že vozidlo mohlo být kradené. V řízení nebyla prokázána totožnost vozidla, nemusí se jednat o vozidlo vyrobené společností Metalex, vozidlo postrádá část výrobního čísla a není možno posoudit, zda se jedná o originál či duplikát pouze na základě předložených fotografií.
3. Žalovaný navrhoval potvrzení napadeného rozsudku. Má za to, že žalovaný prokázal, že je vlastníkem předmětného vozidla, prokázal totožnost a pravost vozu, na voze závodil otec žalovaného, což bylo žalobci známo a nabízel ho k prodeji s uvedením dobových fotografií otce žalovaného, dle kupní smlouvy, kterou uzavřel žalobce se svědkem ██████, je uvedeno výrobní číslo rámu ██████ žalovaný se domnívá, že nejen svědek ██████ ale i žalobce nebyli v dobré víře, bylo snadné si ověřit, zda vozidlo není vedeno v seznamu ukradených vozidel.
4. Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek spolu s řízením, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

5. Odvolací soud provedl v odvolacím řízení důkaz fotokopii stránek Ministerstva vnitra Slovenské republiky, odcizená motorová vozidla, a to z roku 2008, odcizená motorová vozidla, pátrání po vozidlech a evidenčních číslech vozidel, výsledky hledání o historických vozidlech, záznamy pátrání o vozidlech, evidenční čísla, stát registrace, VIN a datum a čas odcizení.
6. Z uvedeného důkazu dospěl soud k závěru, že údaje o odcizených vozidlech uvedeného typu byly dostupné na webových stránkách Ministerstva vnitra Slovenské republiky v době, kdy svědek [REDAKCE] uzavíral kupní smlouvu s panem [REDAKCE].
7. V souzené věci zjistil okresní soud, že předmětné vozidlo bylo vyrobeno firmou Metalex pro Základní organizaci Zvázarmu v Novém Meste nad Váhom a s vozidlem jezdil na soutěžích otec žalovaného. Otec žalovaného jako [REDAKCE] uzavřel se žalovaným dne 5. 3. 1990 darovací smlouvu, dle které žalovaný nabyl vozidlo do svého vlastnictví. Ani odvolací soud nemá pochybnosti o tom, že žalovanému bylo vozidlo na základě této smlouvy darováno, smlouva o darování movité věci ani nevyžadovala písemnou formu, smlouva byla uzavřena v souladu s ust. § 628 odst. 1 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. Skutečnost, že se nejedná o originál ale o kopii darovací smlouvy, jakož i další listiny předané v souvislosti s darováním vozidla, nejsou originálními listinami, nevzbuzuje pochybnost o pravosti listiny. Otec žalovaného byl funkcionářem [REDAKCE], měl přístup k majetku [REDAKCE] a vozidlo bylo vyrobeno na zakázku pro uvedenou základní organizaci s tím, aby s vozidlem závodil otec žalovaného, což po nějakou dobu činil. Vozidlo bylo v roce 1988 vyřazeno a v roce 1990 byla uzavřena darovací smlouva. Jak okresní soud správně uvádí, vozidlo bylo odcizeno z pozemku žalovaného v období mezi 15. 4. 2002 a 22. 4. 2002 a bylo po něm vyhlášeno pátrání, žalovaný byl veden v evidenci jako držitel speciálního vozidla, které bylo odcizeno a jako osoba poškozená.
8. Okresní soud dále zjistil, že žalobce uzavřel kupní smlouvu o koupi vozidla 21. 3. 2017, na základě které vozidlo koupil od [REDAKCE], a vozidlo bylo dne 5. 3. 2020 žalobci zabaveno Policií ČR. Svědek [REDAKCE] koupil vozidlo na základě kupní smlouvy od pana [REDAKCE] 29. 1. 2015, smlouva byla uzavřena dle § 409 a násl. slovenského obchodního zákoníku a kupní cena byla zaplacená při podpisu smlouvy. [REDAKCE] vysvětlil Policii Slovenské republiky, že vozidlo koupil od přítele [REDAKCE] v lednu 2015 za 1 500 Euro bez dokladů a bez písemné smlouvy, [REDAKCE] v roce 2018 zemřel a předchozím držitelem měla být osoba, kterou [REDAKCE] neznal a která údajně měla vyměnit automobil za motocykl.
9. Okresní soud dále zjistil, že se svědek [REDAKCE] obrátil na [REDAKCE] zaměstnance [REDAKCE], koordinátora [REDAKCE] a člena komise [REDAKCE] který má k dispozici databázi historických testování závodních vozidel za roky 1971 – 1988, dle které může zjistit, o jaké auto se jednalo, kdo s ním závodil, za jakou organizaci, popř. kdo byl jeho vlastníkem, [REDAKCE] měl svědkovi [REDAKCE] podle fotografií sdělit informace o vozidle a po několika letech sdělil [REDAKCE] tyto informace rovněž žalobci s tím, že veřejně přístupný registr vlastníků vozidel tohoto typu po roce 1988 neexistoval a nebyly pochybnosti o tom, že se jedná o vozidlo s historií na Slovensku. Okresní soud dospěl rovněž k správnému závěru, pokud jde o posouzení totožnosti vozidla vyrobeného pro Základní organizaci Zvázarmu a vozidla zabaveného žalobci, v letech 1973-1975 bylo vyrobeno 24 ks uvedeného typu vozidla s pořadovým číslem rámu 101-124, předmětné vozidlo mělo sériové číslo [REDAKCE] a bylo dodáno Základní organizaci Zvázarmu, Nové Mesto nad Váhom, jednatelem [REDAKCE] žalovaného kompletní, a na přičce vozidla je vyraženo č. [REDAKCE], které odpovídá výrobnímu číslu podvozku v osvědčení závodního stroje předložené žalovaným. Nic nenasvědčuje pozměňování uvedených čísel.
10. Závěr okresního soudu, že žalobce nenabyl vlastnické právo k vozidlu od nevlastníka na základě kupní smlouvy, je správný.
11. [REDAKCE] v souvislosti s prodejem vozidla nevystupoval jako podnikatel a okresní soud správně vyloučil dopad ust. § 1109 nového občanského zákoníku.

12. Okresní soud správně posoudil otázku, zda žalobce nabyl uvedenou věc řádným vydržením dle § 1089 a násl. nového občanského zákoníku a jeho závěr, že žalobce věc nenabyl vydržením, je správný.
13. Dle § 1089 odst. 1 drží-li poctivý držitel vlastnické právo po uvedené dobu, vydrží je a nabude věc do vlastnictví.
14. Dle § 1090 odst. 1 k vydržení se vyžaduje pravost držby, aby se držba zakládala na právním důvodu, který by postačil ke vzniku vlastnického práva, pokud by náleželo převodci, nebo kdyby bylo zřízeno oprávněnou osobou.
15. Dle § 1091 odst. 1 k vydržení vlastnického práva k movité věci je potřebná nepřerušovaná držba trvající tři roky.
16. Tuto podmínku držby žalobce nesplňuje, když automobil převzal 21. 3. 2017 a dne 5. 3. 2020 mu bylo zabaveno Policií ČR. Vzhledem k této skutečnosti otázka poctivosti a pravosti držby žalobce není relevantní.
17. Okresní soud správně posoudil otázku, zda by si žalobce mohl do vydržecí doby započíst i řádnou a poctivou držbu jeho předchůdce dle § 1092. Závěr okresního soudu, že předchůdce žalobce ██████████ nebyl v dobré víře, je správný. Z konkrétních skutečností a okolností, za kterých svědek uzavíral kupní smlouvu, nelze na dobrou víru usuzovat, svědek si nepočínal obezřetně, nezachoval ani nezbytnou míru opatrnosti, neučinil nic pro to, aby si zjistil, zda vozidlo není v evidenci odcizených vozidel, nezjišťoval si, jak prodávající ██████████ k vozidlu přišel, na nic se pana ██████████ nezeptal, nebylo mu podezřelé, že k předání vozidla došlo na veřejném prostranství, svědek musel vědět, že se jedná o výjimečný vůz určený pouze k závodění, nikoliv k provozu na komunikacích a vozidlo, které se vyrábělo před dlouhou dobou na zakázku pro subjekty zabývající se pořádáním závodů, a svědek si byl vědom, že hodnota vozidla mohla být mnohem vyšší než ta, za kterou byla nabízena.
18. Okresní soud postupoval správně, když uložil žalobci, aby souhlasil s vydáním předmětu úschovy žalovanému, zamítl vzájemnou žalobu žalobce na nahrazení souhlasu s vydáním předmětu úschovy a rozhodl správně o náhradě nákladů řízení jak mezi účastníky navzájem, tak i náhradu nákladů České republiky dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a dle § 148 o. s. ř. (náhrada svědeckého).
19. Z výše vyložených důvodů potvrdil krajský soud napadený rozsudek okresního soudu dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný.
20. Žalovaný měl v odvolacím řízení plný úspěch, náleží mu náhrada účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., žalovaný byl zastoupen advokátem, vznikly mu náklady za právní zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) – písemné vyjádření ve věci samé a písm. g) – účast u jednání odvolacího soudu, odměna za jeden úkon právní služby činí 6 700 Kč dle § 7 bod 5 z tarifní hodnoty 140 000 Kč (hodnota automobilu), tj. 1 500 Kč a 40 Kč za každých započatých 1 000 Kč, o které hodnota převyšuje 10 000 Kč, dále dva paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 3, cestovné 1 137 Kč Praha – Ústí nad Labem a zpět a náhrada za promeškaný čas 500 Kč dle § 14 odst. 3 vyhlášky (za dvě hodiny a 10 minut), celkem 15 637 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání, připustí-li je dovolací soud. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Ústí nad Labem 31. května 2021

JUDr. Lenka Jirglová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Víchová.